

Per MartaF el dc., 05/05/2021 - 08:00

«La meua casa serà casa d'oració; vosaltres, en canvi, n'heu fet una cova de lladres.» (Lluc 19:46)

Burkina Faso és un país petit que significa 'pàtria de gent íntegra'. L'any 2006, vaig conèixer la Rosalie. Em va explicar que era de Ouagadougou i que aquest nom volia dir 'ets benvingut/da aquí a casa amb nosaltres'. Ella és cristiana, però casada amb un musulmà perquè, en aquell trosset de l'Àfrica, la religió és diàleg, llibertat i tolerància. Em va ensenyar moltes coses de la seva terra, però no em va dir que la fauna de Burkina Faso és una de les més diverses de l'Àfrica occidental i on també hi habita la major població d'elefants d'aquesta regió. Ni tampoc, que té tres parcs nacionals, una reserva de la biosfera i una seixantena de boscos protegits.

Wildlife Angel és una ONG francesa que es dedica a protegir la fauna africana. Un dels seus projectes principals és a Pama, un parc protegit del sud-est de Burkina Faso, en una zona molt rica en biodiversitat però també repleta de mines d'or. És en aquest racó oblidat del món on els caçadors furtius aprofiten per massacrar els animals salvatges i convertir-los en negoci per a la venda il·legal. Tant és així que una banya de rinoceront de 7 kg pot superar els 500.000 dòlars al mercat negre. Un centenar de guardes forestals vetllen per tots aquests animals amenaçats, i això era el que els dos periodistes assassinats pretenien explicar. L'un era de Navarra; l'altre, de Biscaia, i no tenien ni cinquanta anys. En l'emboscada també hi han perdut la vida un conservacionista de vida salvatge irlandès i un membre de les forces de seguretat burkineses. Quatre vides segades de cop perquè la sang esborri les paraules i condemni els verbs dels que busquen justícia. És una tragèdia humana despietada i desoladora, però també ho és per a tota la fauna que viu a mercè dels fusells dels furtius. Eren veus heroïques que clamaven en el desert, desafiant la foscor amb una arma tan poderosa com és la veritat. Aquesta és la sal de la fe. Sabies que les arnes es beuen les llàgrimes d'antílops, de cocodrils i d'altres feres per obtenir-ne tot el sodi que necessiten?

Burkina Faso és un país segrestat per la corrupció i la inseguretat i, també, un dels més pobres del món, tan bonic com desconegut. L'Àfrica és més que tot això, però la cobdícia i l'avarícia espolien la riquesa més bella d'un continent on cada any s'hi assassinen més de 30.000 elefants i més de 1.000 rinoceronts. I quan la vida crida amb aquest plany, qui es pot atrevir a callar? «Si parlo, no cedeix el meu dolor; si callo, en quin grau se'n va de mi?» (Job 16:6).
